

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO

DIREKTORAT ZA JAVNO NAROČANJE

Sektor za sistem javnega naročanja

Tržaška 21, 1000 Ljubljana

T: 01 478 18 80

F: 01 478 83 31

E: gp.mju@gov.si

www.mju.gov.si

Številka: 430-34/2017/5

Datum: 5. 4. 2017

Zadeva: Tolmačenje javno-naročniške zakonodaje

Predmet: Izračun ocenjene vrednosti javnih naročil

Pri izbiri primerne postopka za oddajo javnega naročila je ključnega pomena določitev ocenjene vrednosti naročila. Zakon o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015; v nadaljevanju: ZJN-3) v prvem odstavku 66. člena določa, da lahko naročnik po izračunu ocenjene vrednosti javnega naročila začne postopek oddaje javnega naročila.

Postopek javnega naročanja in mesto objave obvestil v zvezi z javnim naročilom mora naročnik izbrati glede na okoliščine javnega naročanja in ocenjeno vrednost naročila, pri čemer mora slednjo izračunati po metodah za izračun ocenjene vrednosti iz 24. člena ZJN-3. Ta člen določa, da mora naročnik izračunati ocenjeno vrednost javnega naročila upoštevaje celotno skupno vrednost plačil brez DDV, vključno s katerokoli opcijo in morebitnimi podaljšanji naročil.

Četrty odstavek 24. člena ZJN-3 nadalje določa, da naročnik metode, ki se uporabi za izračun ocenjene vrednosti javnega naročila, ne sme izbrati z namenom, da se določi takšna ocenjena vrednost, da za oddajo javnega naročila ni treba upoštevati tega zakona. Naročnik prav tako ne sme razdeliti javnega naročila oziroma ga oblikovati v več javnih naročil, da bi se izognil uporabi tega zakona¹, razen če je razdelitev utemeljena z objektivnimi razlogi. Drobitev javnih naročil je tudi ena od hujših kršitev javnonaročniške zakonodaje, saj nasprotuje načelom Pogodbe o delovanju EU (načeli prostega pretoka blaga in storitev) in je opredeljena kot hujši prekršek po ZJN-3. Upoštevaje določila Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011, 60/2011 – ZTP-D in 63/2013) pa lahko drobitev javnih naročil v določenih primerih predstavlja tudi razlog za ničnost pogodbe o izvedbi javnega naročila.

Naročnik pa mora, če predmet javnega naročila to dopušča in če to prispeva k večji gospodarnosti in učinkovitosti izvedbe javnega naročila, le-to oddati po ločenih sklopih, pri čemer mora zagotoviti nediskriminatorno obravnavo in s tem večjo dostopnost javnega naročila gospodarskim subjektom (prvi odstavek 73. člena ZJN-3). Naročnik torej, glede na predmet javnega naročila oziroma predlagano izvedbo storitev, gradenj oziroma dobavo blaga, odloči ali bo izvedba javnega naročila po sklopih prispevala k večji gospodarnosti in učinkovitosti izvedbe javnega naročila ter, če je to primerno, odda javno naročilo po ločenih sklopih ter določi velikost in predmet takšnih sklopov. Pri tem mora naročnik v skladu z devetim odstavkom 24. člena

¹ Navedeno na primer pomeni, da ga ne sme namenoma razdeliti na več t.im. evidenčnih naročil zato, da bi se izognil uporabi zakona, prav tako pa določenega naročila ne sme razdeliti na več naročil male vrednosti ali na več naročil pod pragom za objave v Uradnem listu Evropske unije z namenom, da se izogne objavi obvestila v Uradnem listu Evropske unije.

ZJN-3 v primeru, da se lahko zaradi predlagane izvedbe gradenj ali storitev ali zaradi predlagane pridobitve podobnega blaga javno naročilo odda v ločenih sklopih, pri izračunu ocenjene vrednosti upoštevati skupno ocenjeno vrednost vseh sklopov.

Blago in storitve

ZJN-3 javno naročilo blaga opredeljuje kot javno naročilo, katerega predmet je nakup, zakup, najem ali nakup blaga s pridržanim lastništvom z nakupno pravico ali brez nje, pri čemer lahko javno naročilo blaga vključuje tudi povezana namestitvena in inštalacijska dela (4. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3). Javno naročilo storitev pa je opredeljeno kot javno naročilo, katerega predmet je izvajanje storitev, razen tistih iz 2. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 (5. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3).

ZJN-3 pa v desetem odstavku 24. člena določa način izračuna ocenjene vrednosti za javna naročila blaga ali storitev, ki se redno ponavljajo ali se bodo predvidoma podaljšala v določenem obdobju, pri čemer se ocenjena vrednost javnega naročila izračuna na podlagi bodisi skupne dejanske vrednosti zaporednih javnih naročil iste vrste, oddanih v zadnjih 12 mesecih ali v proračunskem letu, upoštevaje spremembe količine ali vrednosti, ki bi nastale v 12 mesecih po prvotnem naročilu, bodisi na podlagi skupne ocenjene vrednosti zaporednih javnih naročil, oddanih v 12 mesecih po prvi dobavi oziroma izvedbi ali v poslovnem letu, če je to daljše od 12 mesecev. Pri sukcesivnih oziroma ponavljajočih se naročilih blaga ali storitev (o čemer govori deseti odstavek 24. člena zakona) mora tako naročnik upoštevati ocenjeno vrednost naročil za najmanj 12 mesecev, če je trajanje pogodbe daljše, pa ocenjeno vrednost naročil za celotno trajanje pogodbe. Kot merodajnega pri določanju ocenjene vrednosti pa ZJN-3 opredeljuje seštevek preteklih nabav oziroma projekcijo bodočih nabav v najmanj 12-mesečnem obdobju.

Navedeno pomeni, da naročnik blago ali storitev, ki se ponavlja, izračuna na podlagi 12 mesečne vrednosti upoštevaje morebitne spremembe količin ali vrednosti za obdobje, za katerega to blago ali storitev naroča. Zakon s tem predpiše način, kako se izračuna ocenjena vrednost naročila, ne predpisuje pa, za kakšno obdobje naročnik mora ali lahko sklene pogodbo. Pri tem je potrebno upoštevati, da mora naročnik, ki namerava oddati javno naročilo storitev ali blaga, ki se ponavlja, za obdobje dveh let, v povezavi s prvim odstavkom 24. člena ZJN-3, izračunati ocenjeno vrednost na način, da upošteva dve letno obdobje (ali več, če se naroča za več kot dve leti).

Za razumevanje te določbe sta najpogosteje izraženi dve dilemi, in sicer kaj šteje za blago oziroma storitev, ki se redno ponavlja ter kako se predmet iste vrste pravilno določi.

Glede prve dileme pojasnujemo, da se kot naročilo blaga ali storitev, ki se redno ponavlja, upoštevajo tista naročila blaga ali storitev, ki so običajno potrebna za opravljanje redne dejavnosti naročnika in je potreba po naročanju tovrstnega blaga ali storitev neodvisna od drugih dejavnikov in konstantna ter kontinuirana (npr. čiščenje prostorov, varovanje, pisarniški material, dobava elektrike, toplote, živila v šolah, vrtcih in drugih zavodih, kjer se priprava hrane izvaja dnevno, zdravila, tudi gorivo, servisiranje, vzdrževanje, pranje, hramba gum ipd., če ima naročnik svoj vozni park, je ponavljajoča storitev).

Glede druge dileme o pojmovanju istovrstnosti predmeta naročila pa pojasnilo izhaja iz 19. točke preambule direktive 2014/24/EU, ki razlaga, da se »za namen ocene mejnih vrednosti pojem podobnega (istovrstnega) blaga razume kot proizvodi, ki so namenjeni isti ali podobni

uporabi, kot je na primer dobava različnih vrst živil ali raznih kosov pisarniškega pohištva. Običajno bi gospodarski subjekt, dejaven na zadevnem področju, tako blago verjetno dobavljal v okviru svojega normalnega nabora proizvodov. Tako bi bilo treba v primeru, če bi naročnik na primer sklenil pogodbo o vzdrževanju kupljene opreme, kot naročilo upoštevati ne samo storitve vzdrževanja, ampak tudi vrednost nakupa opreme.«. Mogoče je tudi razumeti, da so storitve ali blago istega »tipa«, če so običajno na voljo pri istem ponudniku, pri čemer je pomembno tudi, da so storitve ali blago podobne narave. Evropsko sodišče je tako na primer v zadevi C-574/10 opredelilo, da je enotna gospodarska in tehnična naloga posameznih delov naročila indic za obstoj enotnega naročila. Storitve predstavljajo enotno naročilo, če imajo enoten cilj in so tesno prostorsko, gospodarsko in funkcionalno povezane.

Glede na navedeno bi moral torej naročnik pri planiranju javnih naročil upoštevati zgornja pravila in za določeno časovno obdobje (npr. 12 mesecev, če to blago/storitev naroča za eno leto) upoštevati vsaj vso istovrstno blago oziroma storitve. Pri tem ni potrebno, da se vso istovrstno blago oziroma storitve v določenem časovnem obdobju oddajo v enem postopku javnega naročanja (oziroma sklopah), ampak se lahko oddajo v ločenih postopkih oddaje javnih naročil skozi določeno časovno obdobje, vendar je pri tem izjemno pomembno, da se vsa (posamezna) naročila istovrstnih dobav blaga ali storitev, oddajo v skladu s pogoji, kot jih narekuje višina ocenjene vrednosti vsega istovrstnega blaga ali storitev skupaj (torej, da naročnik postopek javnega naročanja in mesto objave obvestil v zvezi z javnim naročilom izbere glede na okoliščine javnega naročila in ocenjeno vrednost naročila vsega istovrstnega blaga oziroma storitev). Naročniki morajo torej za določitev ocenjene vrednosti združiti istovrstne storitve ali blago, kadar imajo storitve ali blago enoten značaj in izpolnjujejo eno samo gospodarsko in tehnično funkcijo, kar pa nujno ne pomeni, da morajo naročniki tako združene istovrstne storitve oziroma blago tudi oddati z izvedbo enega samega postopka oddaje javnega naročila. Morajo pa v tem primeru (če torej oddajo istovrstno blago v več postopkih), če je na primer vrednost vsakega posameznega naročila istovrstnega blaga (npr. 20 tonerjev na mesec) nižja od 20.000 EUR brez DDV, skupna ocenjena vrednost vseh naročil v določenem obdobju (npr. 100 tonerjev za celo leto) pa preseže 20.000 EUR brez DDV, tudi za oddajo vsakega posameznega naročila izvesti postopek javnega naročila v skladu z ZJN-3 (posameznega naročila torej naročnik, čeprav je vrednost nižja od 20.000 EUR brez DDV, ne sme oddati kot t.im. evidenčno naročilo).

Pogosto se zastavlja tudi vprašanje ali, če in kako določiti **istovrstnost storitev projektiranja** ter ali je vse tovrstne storitve potrebno združiti v en postopek javnega naročanja. Pri tem opozarjamo, da je zahteva po združitvi istovrstnih storitev (oziroma blaga) določena v primeru, ko se izračunava ocenjena vrednost storitev (ali blaga), ki se redno ponavljajo ali se bodo predvidoma podaljšala v določenem obdobju. Za takšne storitve (ali blago) gre običajno v tistih primerih, kjer se storitve (ali dobave blaga) izvajajo konstantno ali po določeni periodiki in so neodvisne od drugih dejavnikov. Storitve projektiranja so po svoji naravi običajno neločljivo povezane s ciljem nadaljnje gradnje (seveda to ni nujno vedno tako, je pa najpogosteje). Upoštevaje že zgoraj omenjeno sodbo Evropskega sodišča v zadevi C-574/10 pa je mogoče skleniti, da bi bilo potrebno vse arhitekturne oziroma vse inženirske storitve, ki so namenjene določeni gradnji (npr. enega objekta, ki predstavlja zaključeno celoto), združiti za namen izračuna ocenjene vrednosti (tudi če se kasneje naroča posamezna projektna dokumentacija ločeno, je tako na tej podlagi za vsako posamezno naročilo potrebno izbrati mesto objave in vrsto postopka glede na ocenjeno vrednost vseh storitev skupaj). To zagotovo sledi stališču Evropskega sodišča, da storitve predstavljajo enotno naročilo, če imajo enoten cilj in so tesno prostorsko, gospodarsko in funkcionalno povezane.

Ob upoštevanju navedenega pa torej storitev projektiranja za več (različnih) objektov, ki vsak zase predstavljajo ločeno gradnjo oziroma ločeno zaključeno celoto oziroma za v naprej še neznane izvedbe gradenj ni nujno potrebno združiti v en postopek javnega naročanja oziroma jih združiti za namen izračuna ocenjene vrednosti. V kolikor namreč te storitve niso namenjene gradnji enega objekta, ki predstavlja zaključeno celoto, tudi niso tesno prostorsko, gospodarsko in funkcionalno povezane. Vsekakor pa tudi v takšnem primeru (ko te storitve sicer niso povezane) poljubna delitev naročila ali samovoljna in strokovno neutemeljena delitev naročila, s katerim bi se dosegla umetna razdelitev (drobljenje) z dejanskim namenom izogniti se uporabi pravil javnega naročanja, ni v skladu s cilji in polnim učinkom javno naročniške zakonodaje tako na evropski kot tudi nacionalni ravni.

Opozarjamo tudi, da sklenitev okvirnega sporazuma ne predstavlja najprimernejše tehnike naročanja arhitekturnih in inženirskih storitev. V kolikor pa jo naročnik izbere, opozarjamo, da **okvirni sporazum ne sme predstavljati kvalifikacijske liste oziroma liste usposobljenih gospodarskih subjektov**, tj. brez medsebojne primerjave ponudb za sklenitev okvirnega sporazuma. Ker se stranke okvirnega sporazuma izberejo v enem izmed postopkov javnega naročanja iz prvega odstavka 39. člena ZJN-3, mora naročnik v ta postopek **vkjučiti tudi ustrezne tehnične specifikacije**, razloge za izključitev, pogoje za sodelovanje, pogodbeno določila in **merila** za oddajo javnega naročila. Izbira okvirnega sporazuma kot tehnike naročanja tako ni namenjena temu, da naročnik ustvari listo usposobljenih ponudnikov na podlagi določenih meril, pri čemer pa tehničnih specifikacij oziroma predmeta naročila sploh še ni definiral, temveč je opisan kot vrsta storitve (npr. izdelava projektne dokumentacije za potrebe naročnika). Prav tako je narobe, da naročnik ustvari listo usposobljenih ponudnikov le na podlagi pogojev za usposobljenost brez kakršnih koli meril. Vsekakor pa mora naročnik, če namerava uporabiti okvirni sporazum za storitve projektiranja, pravila za uporabo in pogoje za sklenitev oblikovati zelo premišljeno. Podrobno tolmačenje o okvirnih sporazumih je dostopno na spletni strani Direktorata za javno naročanje:

http://www.djn.mju.gov.si/resources/files/Stalisca/ZJN_3/ZJN-3_okvirni_sporazum_transparentnost%20izvajanja%20OS.pdf.

Gradnje

2. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3 opredeljuje pojem »javno naročilo gradnje«, 3. točka prvega odstavka 2. člena pa pojem »gradnje«. ZJN-3 tako »gradnjo« definira kot zaključeno visoko ali nizko gradnjo kot celoto, ki je samozadostna pri izpolnjevanju določene gospodarske ali tehnične funkcije. ZJN-3 pa tudi pove, kdaj je določeno javno naročilo potrebno šteti kot javno naročilo gradnje in kdaj kot javno naročilo storitve oziroma blaga. Pri tem 2.a) točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3 *javno naročilo gradnje* opredeli kot izvedbo gradenj, povezanih z eno od dejavnosti iz Seznama dejavnosti na področju gradenj, ki je Priloga II Direktive 2014/24/EU in Priloga I Direktive 2014/25/EU (v nadaljnjem besedilu: Seznam dejavnosti na področju gradenj), nadalje pa kot javno naročilo gradnje opredeli tudi zgolj izvedbo gradnje in izvedbo gradnje po navodilih naročnika. Iz navedenega izhaja, da 2. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3 pove, da **gre za javno naročilo gradnje takrat**:

- ko se naroča izvedba gradnje (za katero definicijo daje 3. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3), t.j. zaključena gradnja kot celota, ki je samozadostna pri izpolnjevanju določene gospodarske ali tehnične funkcije (npr. gradnja šole),
- ko se naroča izvedba gradnje (za katero definicijo daje 3. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3), ne glede na to, kdo jo financira, navodila za gradnjo pa poda naročnik oziroma odločilno vpliva na projektiranje (npr. gradnja športnega objekta, ki ga financira zasebnik

- na zemljišču lokalne skupnosti, projektno dokumentacijo pa v celoti priskrbi lokalna skupnost) in
- ko se naroča izvedba gradnje, povezane z eno od dejavnosti iz Seznama dejavnosti na področju gradenj (npr. menjava oken).

V slednjem je potrebno upoštevati tudi dejstvo, da 2.a) točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3 napotuje na prilogo II Direktive 2014/24/EU in prilogo I Direktive 2014/25/EU oziroma na Seznam dejavnosti na področju gradenj, ki pa med drugim določata kot dejavnost gradnje tudi gradnjo novih stavb in drugo novo gradnjo, obnovo in splošna popravila.

V pomoč pri razumevanju zgoraj podanega tolmačenja sta lahko tudi uvodni pojasnili št. 8 in 9 Direktive 2014/24/EU, ki pojasnjujeta, da bi se javno naročilo *moralo šteti za javno naročilo gradenj le, če njegov predmet izrecno zajema izvedbo dejavnosti s seznama v Prilogi II, čeprav javno naročilo zajema tudi opravljanje drugih storitev, potrebnih za izvedbo teh dejavnosti* (opomba DJN: npr. obnova fasade, menjava oken in ureditev okolice objekta po izvedeni obnovi skupaj pomenijo javno naročilo gradnje, čeprav gre v primeru urejanja okolice lahko za vrtnarske storitve, ki same po sebi ne pomenijo javnega naročila gradnje). *Javna naročila storitev, zlasti na področju gospodarjenja z nepremičninami, lahko v nekaterih primerih vključujejo gradnje. Če so te gradnje priložnostne glede na osnovni predmet javnega naročila in so torej njegova morebitna posledica ali dopolnitev* (opomba DJN: npr. izvajanje storitev upravljanja in oddajanja nepremičnine v najem za dve leti, pri čemer pa je za potrebe oddajanja v najem potrebno prepleskati eno steno v celotni nepremičnini), *pa se zaradi dejstva, da so te gradnje vključene v javno naročilo, javno naročilo storitev ne more opredeliti kot javno naročilo gradenj. Zaradi raznolikosti javnih naročil gradenj bi morali javni naročniki imeti možnost določiti, da se javna naročila projektiranja in izvedbe gradenj oddajo bodisi ločeno bodisi skupaj. Namen te direktive ni predpisati skupnega ali ločenega oddajanja javnih naročil. Za izvedbo gradnje, ki ustreza zahtevam javnega naročnika, je potrebno, da je zadevni javni naročnik sprejel ukrepe za opredelitev vrste gradnje ali da je vsaj odločilno vplival na njeno projektiranje. Naročilo bi moralo biti uvrščeno med naročila gradnje, ne glede na to, ali izvajalec celotno gradnjo ali del gradnje izvede sam oziroma zagotovi, da se izvede kako drugače, če izvajalca neposredno ali posredno zavezuje pravno zavezujoča obveznost dokončanja gradnje.*

Osmi odstavek 24. člena ZJN-3 pa določa, da se pri izračunu ocenjene vrednosti javnega naročila gradenj upoštevajo stroški gradnje ter skupna ocenjena vrednost blaga in storitev, ki jih naročnik da na voljo izvajalcu, če so potrebni pri izvedbi gradnje. Navedeno pomeni, da mora naročnik vsa dela na istem objektu (torej gradnji, ki predstavlja zaključeno visoko ali nizko gradnjo kot celoto, ki je samozadostna pri izpolnjevanju določene gospodarske ali tehnične funkcije) združiti in oddati kot enotno javno naročilo (oziroma potencialno kot več javnih naročil ob upoštevanju ocenjene vrednosti vseh del na tem (posameznem) objektu ali z oblikovanjem sklopov).

Za lažje razumevanje navajamo primer letnega plana lokalne skupnosti, ki želi v določenem letu izvesti gradnjo novega vrtca, obnoviti fasado svojih prostorov in obnoviti cesto na dveh različnih lokacijah.

Pri tem se gradnja vrtca šteje kot novogradnja in tudi predstavlja zaključeno gradnjo kot celoto in se smatra kot eno javno naročilo gradnje. Vse potrebne arhitekturne oziroma inženirske storitve, ki bodo namenjene tej gradnji, je za namen izračuna ocenjene vrednosti teh storitev potrebno združiti. Če se lokalna skupnost odloči oddati npr. skupaj projektiranje in gradnjo, pa je potrebno združiti ocenjeno vrednost vseh projektantskih storitev ter same gradnje.

Obnova fasade na objektu lokalne skupnosti se šteje za samostojno javno naročilo gradnje, kljub temu, da bodo fasaderska dela vključena tudi pri gradnji vrtca, saj gradnja vrtca in obnova druge stavbe nista prostorsko, gospodarsko in funkcionalno povezani.

V kolikor bi se lokalna skupnost odločila obnoviti fasado na svojem objektu, hkrati pa tudi na obstoječem vrtcu (torej ne kot fasaderska dela v okviru novogradnje vrtca) gre lahko zaradi prostorske in funkcionalne ne-povezljivosti za dve ločeni naročili. Če pa se bodo ta dela izvajala hkrati oziroma v določenem časovnem obdobju, je primerno, da naročnik ta gradbena dela za namen izračuna ocenjene vrednosti združi in odda javno naročilo v dveh sklopih (ali dve ločeni javni naročili), za vsako od njiju pa vsaj za namen izbire mesta objave, lahko pa tudi za namen izbire vrste postopka (glede na ocenjeno vrednost posameznih del lahko za posamezno delo uporabi tudi različne postopke, opredeljene v prvem odstavku 39. člena ZJN-3), upošteva skupno ocenjeno vrednost naročil.

Obnova dveh lokalnih cest lahko, če nista prostorsko, gospodarsko in funkcionalno povezani, predstavlja dve ločeni javni naročili gradnje, v nasprotnem primeru pa ju je potrebno šteti kot eno javno naročilo (lahko oddano po sklopih). V primeru obnove ene lokalne ceste v dolžini 10 km od točke A do točke B, pri čemer se bodo dela izvajala etapno, po 2 km na etapo, so te etape prostorsko, gospodarsko in funkcionalno povezane in je potrebno ocenjeno vrednost javnega naročila gradnje – obnove ceste v dolžini 10 km izračunati za celotno izvedbo, pri čemer se dela po etapah sicer (če je to primerno) lahko oddajo v ločenih postopkih (ali po sklopih), vendar je za vsak morebitni ločen postopek potrebno mesto objave in vrsto postopka izbrati glede na skupno ocenjeno vrednost javnega naročila celotne gradnje – torej obnove ceste v dolžini 10 km.

Če povzemamo na kratko, mora glede na navedeno naročnik, ki oddaja javno naročilo blaga ali storitev, ki se redno ponavljajo ali se bodo predvidoma podaljšala v določenem obdobju, ocenjeno vrednost izračunati:

- na podlagi skupne dejanske vrednosti zaporednih javnih naročil iste vrste, oddanih v zadnjih 12 mesecih ali v proračunskem letu, upošteva spremembe količine ali vrednosti, ki bi nastale v 12 mesecih po prvotnem naročilu, ali
- na podlagi skupne ocenjene vrednosti zaporednih javnih naročil, oddanih v 12 mesecih po prvi dobavi oziroma izvedbi ali v poslovnem letu, če je to daljše od 12 mesecev,

pri tem pa upoštevati, da gre za takšne storitve ali blago običajno v tistih primerih, kjer se storitve ali dobave blaga izvajajo konstantno ali po določeni periodiki in so neodvisne od drugih dejavnikov.

V primeru oddaje javnega naročila gradenj pa mora naročnik ocenjeno vrednost izračunati vsaj za vsa dela na istem objektu (torej gradnji, ki predstavlja zaključeno visoko ali nizko gradnjo kot celoto, ki je samozadostna pri izpolnjevanju določene gospodarske ali tehnične funkcije) ter jih združiti in oddati kot enotno javno naročilo (oziroma kot več javnih naročil ob upoštevanju ocenjene vrednosti vseh del na tem (posameznem) objektu).

Sašo Matas
Generalni direktor